

■ C 8

15 80

ced

Sammelband

III

7.

Epithalamion

IN HONOREM

ORNATISSIMI VIRI, VIR-

TUTE ET HUMANITATE PRAESTAN-

TIS D. IACOBI GRIBEI CIVIS LIPSENSIS, ET PV-

dicissimæ Virginis CATHARINAE, Magnifici, Clarissi-

mi, Præstantissimiq; Viri D. GEORGII CRACOVII

I. V. Doctoris, atq; Illustrissimi Principis AV-

GVSTI Ducis Saxoniae, &c. Electoris,

Summi Consiliarij, filia.

SCRIPTVM A

M. Petro Cracouio

Lucensi,

LIPSIÆ

Iohannes Rhamba excudebat.

24. Maij.

M. D. LXVIII.

76 4287 9

Epithalamion

IN HONOREM
ORNATISSIMI VIRI, VIR-
TUTE ET HUMANITATE PRAESTAN-
TIS D. IACOBI GRIBEI CIVIS LIPSENSIS, ET PV-
dicissimæ Virginis CATHARINAE, Magnifici, Clarissi-
mi, Præstantissimiq; Viri D. GEORGII CRACOVII
I. V. Doctoris, atq; Illustrissimi Principis AV-
GVSTI Ducis Saxonæ, &c. Electoris,
primarij Consiliarij, filia.

*QVI cætus hominum festis ornata tapetis
Tecta tenent vrbis Phylirææ? non ego nostris
In triuijs nuper tales vidisse recordor.
Incedunt proceres magna stipante caterua,
Quorum colla frequens circundat mollia torques,
In vultu grauis est maiestas, Cætera cultu
In vario, gemmis atq; auro cuncta nitescunt.
En etiam multæ Sarrano vestibus ostro
Contextis adsunt forma præstante puellæ,
Quàm præclarus inest ori decor, atq; venustas,
Commendat lepidos & quanta modestia gestus,
Tales, vt reor, in nemorosis montibus olim
Cingebant Diana tuum latus agmine denso
Oreades, Dryadesq;, & casto pectore Nymphæ,
Vnam sed reliquas inter noto forte puellas,*

A 2

Quæ

Quæ cultu formaq̄ chorum supereminet omnem.
O fœlix nimium thalamo quemcunq̄ beatum
Es factura tuo Virgo. Sed fallor an illi
Quos video celebrant hymeneia gaudia cœtus,
Et nunc ad sacri tendunt penetralia Templi,
Ut coram promissa DEO sponsalia firment?
Non fallor, dubiam vincunt certissima mentem
Indicia, agnosco Sponsum, atq̄ graues comitatus,
Nimirum ducens claro de sanguine Sponsam
Eximia præstans GRIBEV'S virtute IACOBUS,
Nunc Templū petit: Hæc ne fuit pulcerrima Virgo
Attento modo quam vultuq̄ oculisq̄ notabam,
Vincentem reliquas præstanti corpore Nymphas,
Astra minora polo superat velut aurea Phœbe?
Progredere ô fœlix, insigni nobilis ortu
Sponsa, puellarum decus, & stirps læta parenti
CRACOVII tibi, præclara celeberrime fama,
Cuius diuinas aliquo si carmine laudes
Condere me iubeant Musæ, ne pondere cervix
Fessa læbat vereor: Tu gloria prima sororum
Aonidum, doctæ tu splendor honosq̄ cateruæ,
Te nitor eloquij te mens iustissima, virtus
Te præstans, clarum peregrinis reddit in oris.
Saxonie magnus Princeps super æthera notus
AVGVSTVS, quo non virtutibus alter & armis
Ante fuit patriæ sacras moderatus habenas,
Consilijs

Consilijs adhibere suis te gaudet, & amplis
Ornat nominibus. Tu sacra volumina Iuris
Mente tenes memori, tu res componere magnas,
Multaq; tu solus curare negotia calles,
Tu meritis velut ante tuis iuga summa colentes
Parnassi montis iuisti, sic ope præsens
Nunc illos etiam non deseris auctus honore.
O salve vir magne tuæ sint tempora vitæ
Longa, tuis veniant atq; omnia prospera votis.
Sic artes doctæ florebunt, atque sereno
Contemptis vultu Musis orietur Apollo.
Ergo tuo gaude patre, gaude Sponsa marito,
Qui tibi nunc coniunx ad sacras traditur aras,
Cuius vitales genitor dum carperet auras,
Insignis pietate, grauis meritisq; fideq;
Lipsiaca multis fuit annis ciuis in Vrbe.
Viuat adhuc etiam virtutis nomine clarus,
Illius vt quoties contemplans busta viator,
Quam fuit ille bonus vir, quando vita manebat,
Dicat, & à lacrymis vix temperet ista reuoluens.
Fortè etiam placidè patria moriturus in Vrbe
Pro caro fecit tum vota precantia nato,
Vt si dent ipsi quocunq; sub æthere Sponsam
Fata, sit integræ vitæ, sit amica mariti.
Nec clarum spes ista senem virtute fefellit,
In votis erat hæc, quæ nunc face Sponse iugali
A 3 Iungetur

Iungetur tibi, sit vitæ solamen vt omnis.
Nunc igitur Charites ludunt vbicunq; locorum,
Adsint, ipsa suum ferat & Venus aurea ceston,
Vinciat vt nodis æternis pectus amantum,
Quos nunquam vel longa dies dissoluere possit.
Vota valent, Charites adsunt, ad nobile Sponsi
Et Cytheræa Venus sua fert vestigia tectum:
Ardet inextincto iam dudum Sponsus amore,
Consortemq; tori blandis complectitur vlnis,
Hac neq; iam mallet quas profert India gemmas,
Vel quod diues Arabs in littore colligit aurum.
Nec minus intentis noua nupta tuetur ocellis
Astantem videt egregio quem corpore Sponsum,
Et dictis ad eum presentibus ora resoluit,
Vsque adeo celare nequit modo pectoris ignes.
Quin etiam populus propter noua gaudia lætos
Assumit vultus, tollens & ad ardua plausus
Astra nouæ nuptæ digno gratatur honori.
Et iam certatim nitidissima munera Sponsis
Offerri videas, gemmis auroq; coruscant
Hic donat pateram, fului dat at ille metalli
Pondera, magnarum passim spectatur opum vis.
Astant innumeri, fidissima turba, ministri,
Exceptos qui thesauros & dona recondant,
Insignem nodis rutilis Aglaia catenam
Prima inter Charites donat tibi Sponsa, petitq;
Vultu

Vultu suscipias vt qualiacunq; sereno
Dona, Thalia sequens vestigia grata sororis,
Non cunctata diu, precioso murice tinctam
Depromit chlamidem, quam Sponso tradere tentat.
Euphrosyne gemmis digitos vtriusq; decoris
Exornans, ipsis felicia cuncta precatur.
Blanda Venus sacro nectens adamantina cesto
Vincula, coniugibus casto deuincit amore
Pectora, qui constans longum perduret in æuum.
Quisquis adest hominum lætatur, & omnia latè
Hymen tecta sonant, hymen, hymen, ô hymenæe.
Coniugium felix sit cœptum, nullaq; turbet
Sors aduersa torum, viuat cum coniuge coniunx,
Sera sit illa dies quæso, sit tardior, ambo
Quo superis ætate graues tollantur ab oris,
Interea vigeant, florescant omnibus annis,
Et fortunati diuturna pace fruantur.

FINIS.

Et fortunati diuina pace fruuntur.
Interdum dicitur, non est in omni
quo speramus, nec tollitur ab ois
Seta sit illa die, quo sit tardior, ambo
Sors aduersa torum, dicit cum coninge conuincit
Coniungim felix sit ceptum, nullus turbet
Hanc testa sonant, hanc, hanc, hanc
Quisquis adest hominum letum, et omnia letis
Pectora, qui consistunt, hanc, hanc, hanc
Vincula coniungit, hanc, hanc, hanc
Standa, hanc, hanc, hanc, hanc, hanc
Exornans, hanc, hanc, hanc, hanc, hanc
Lapideus, hanc, hanc, hanc, hanc, hanc
Deprecans, hanc, hanc, hanc, hanc, hanc
Non est, hanc, hanc, hanc, hanc, hanc
Dicit, hanc, hanc, hanc, hanc, hanc

FINIS

3f. 4018

ULB Halle

3

002 717 190

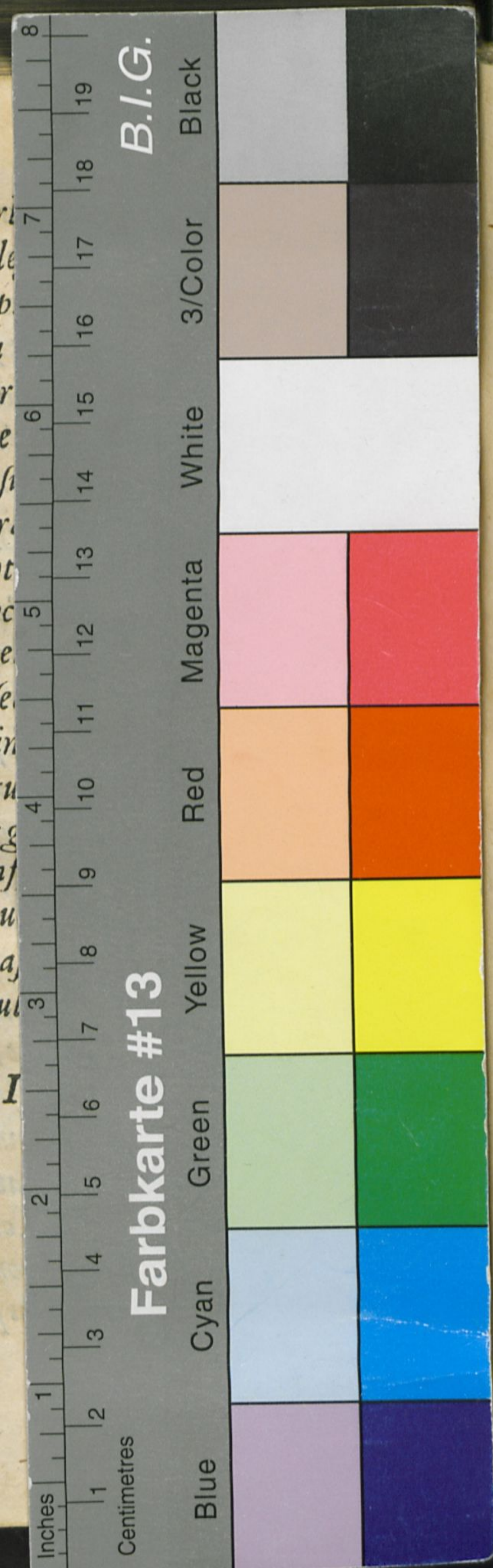

TA 70L

7.

Epithalamion

IN HONOREM

ORNATISSIMI VIRI, VIR-

TUTE ET HUMANITATE PRAESTAN-

TIS D. IACOBI GRIBEL CIVIS LIPSENSIS, ET PV-

dicissimæ Virginis CATHARINAE, Magnifici, Clarissi-

mi, Præstantissimiq; Viri D. GEORGII CRACOVII

I. V. Doctoris, atq; Illustrissimi Principis A V-

CVSTI Ducis Saxoniae, &c. Electoris,

Summi Consiliarij, filia.

SCRIPTVM A

M. Petro Cracouio

Lucensi.

L I P S I Æ

Iohannes Rhamba excudebat.

24. Maij.

M. D. LXVIII.

76 4287

